

ת"פ 29859/01/19 - ישראל חוטה נגד מדינת ישראל - תביעות נגב

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 29859-01-19 מדינת ישראל נ' חוטה
תיק חיצוני: 433653/2018

לפני המבקש
כבוד השופט אמיר דורון
ישראל חוטה
ע"י ב"כ עו"ד ל. חיימוביץ
נגד
מדינת ישראל - תביעות נגב
המשיבה

החלטה

1. בפני בקשה להורות על המצאת חומר חקירה בהתאם לסעיף 74(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב - 1982.
2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירת איומים לפי סעיף 192 בחוק העונשין, תשל"ז-1977. (כתב האישום)
3. כתב האישום המצוי ברקע הדברים מייחס למבקש, כי ביום 29.9.18, סמוך לשעה 17:30, איים המבקש על שרון אלימלך (המתלונן) בכך שאמר לו: "אני ארצח אותך, אני אדקור אותך". בהמשך וכאשר הגיעו שוטרים למקום צעק המבקש למתלונן "אני ישפוך אותך, הוא לפה יבן זונה, בוא לפה ותראה איך סמוי משפריץ אותך" (השגיאות במקור. א.ד.).
4. ב"כ המבקש טען, כי בסמוך לחודש ספטמבר 2016 עד חודש ינואר 2017, הופעל המבקש כסוכן סמוי מטעם המשיבה. לשם כך נחתם בין הצדדים הסכם הפעלה (ההסכם) ובמעמד חתימתו תועדו הדברים בתיעוד חזותי על ידי המשיבה.
5. לטענת המבקש, בהסכם התחייבה המשיבה לבטל מאסר מותנה שהושת על המבקש במסגרת ת"פ 34544-05-15. עוד התחייבה המשיבה במסגרתו להגן על המבקש, לדאוג לשלומם ולביטחונם.
6. תחילת האירוע המתואר בכתב האישום הינו בכך שהמתלונן הקניט המבקש, תוך ששילח בו אמירות הקשורות לשיתוף פעולתו עם המשיבה כסוכן סמוי. משכך עתר המבקש לקבל העתק ההסכם עליו

חתם ושלא נמסר לו במעמד החתימה וכן התייעוד החזותי שבוצע במעמד החתימה.

7. בנוסף ביקש ב"כ המבקש כי המשיבה תפרט כל הפעולות והאמצעים בהם נקטה (בצירוף אסמכתאות מתאימות) כדי לקיים התחייבותה לשמירה על שלום המבקש וביטחונו. יתרה מכך ככל שהמשיבה התחייבה לבטל מאסרו המותנה של המבקש, הרי שיש בכך לסייע להגנתו.

8. טען כי בכוונתו לטעון טענת הגנה מן הצדק, ככל שיוכח שהמשיבה הפקירה שלומו וביטחונו, כפי שאירע עובר לאירוע המתואר בכתב האישום, שהרי אז ניהול התיק העיקרי נגד המבקש עומד בסתירה מהותית לעקרונות הצדק וההגנות משפטית.

9. ביום 26.1.21 הגיש ב"כ המבקש השלמה לבקשה לעיון בחומרי חקירה במסגרתה עתר לקבל תיק חקירה פל"א 387684/2017, שנפתח בשל תלונת אחות המבקש כנגד המתלונן ועתר לברר מה עלה בגורל תיק זה, ככל שלא הוגש כתב אישום כנגד המתלונן. בנוסף עתר לקבלת רישומו הפלילי העדכני של המתלונן, לרבות פירוט תיקים הממתינים לבירור דין ותיקים סגורים. הבהיר, כי בקשתו לקבלת תיקים סגורים הינה ביחס לתיקים סגורים הרלוונטיים למבקש או לקרוביו וכן חומרי החקירה הנוגעים לתיקים אלו.

10. ב"כ הנאשם ציין כי ככל שהמשיבה תתנגד למבוקש עליה להציג החומרים המבוקשים לעיון בית המשפט בהתאם לסעיף 74(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982.

11. ביום 11.2.21 הוגשה תגובת המשיבה לבקשה. בתגובתה ציינה המשיבה כי מתנגדת להעברת רישומו הפלילי של המתלונן מהטעם שאין לרישומו הפלילי רלוונטיות להגנת המבקש. בתמיכה לכך הפנתה לבש"פ 5881/06 שלמה בניזרי נ' מדינת ישראל (7.2.07) ולבש"פ 4481/00 יחזקאלי נ' מדינת ישראל (23.11.00).

12. ביחס לתיק ההפעלה והמסמכים המצויים בו נטען כי אין מדובר בחומר חקירה לו זכאי המבקש ויש לדחות הבקשה על הסף. עוד הוסיפה כי החומר המבוקש אינו רלוונטי לאישום המיוחס למבקש בכתב האישום.

13. בדיון שהתקיים ביום 16.3.21, חזר ב"כ המבקש על בקשתו ולנוכח התנגדות המשיבה עתר להצגת החומר המבוקש בפני בית המשפט. הוסיף כי מבקש רישומו הפלילי של המתלונן מאחר והעבירות בגין הורשע מטילות דופי במהימנותו.

14. המשיבה בתגובה חזרה על טיעוניה והדגישה כי אין בתיק החקירה המבוקש כל רלוונטיות לתיק וכי

הוצאה תעודת חיסיון ביחס לחומרים המבוקשים. ב"כ המשיבה ציין כי תעודת החיסיון לא בפניו ומשכך לא הציגה לבית המשפט.

15. במעמד הדיון ובטרם קבלת החלטה על ידי בית המשפט, התבקשה המשיבה להעביר לעיון בית המשפט הסכם ההפעלה ותיעודו החזותי ככל שקיים ואת תיק החקירה פל"א 387684/2017.

16. ביום 8.4.21 העבירה המשיבה לעיונו של בית המשפט הסכם ההפעלה ותיק החקירה פל"א 387684/2017. יובהר כי לא הוגשה תעודת חיסיון וכן תיעוד חזותי להסכם ההפעלה, נוכח האמור, ביום 11.4.21 התבקשה המאשימה להבהיר האם קיים תיעוד חזותי להסכם ההפעלה וככל שקיים תיעוד זה להעבירו לעיון בית המשפט.

17. ביום 12.4.21 הועבר תיעוד הסכם ההפעלה לעיון בית המשפט על ידי המאשימה.

דיון והכרעה

18. סעיף 74 קובע זכות נאשם לעיין בחומר המצוי בידי הרשות החוקרת והתביעה, הנוגע לאישום. זכות העיון נגזרת מזכות היסוד של הנאשם למשפט הוגן ומזכותו לנהל הגנתו לאחר שהכיר מלוא חומר החקירה הקיים בעניינו.

19. בית המשפט העליון עמד לא אחת, בהחלטות רבות ושונות, על כך שיש ליתן למונח "חומר חקירה" פירוש רחב, הכולל אף חומר ראיתי שיש לו קשר עקיף ליריעה הנפרסת במסגרת משפט הנאשם.

20. בהתאם לסעיף 74, המבחן העיקרי להגדרת חומר שהנאשם מבקש לעיין בו כחומר חקירה הינו "מבחן הרלוונטיות". וככל שחומר החקירה המבוקש אינו נכלל מלכתחילה בגדר חומר החקירה, על נאשם להצביע על רלוונטיות קונקרטית של החומר בו מבקש לעיין להגנתו.

21. כל ראייה העשויה להיות רלוונטית להגנת הנאשם במשפטו, חייבת להיכלל בחומר חקירה העומד לעיון סניגורו (בג"צ 1885/91 **צוברי נ. פרקליטות מחוז ת"א** [12.6.91]).

22. בבש"פ 4157/00 **עופר נמרודי נ. מדינת ישראל** [9.8.00] לענין סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, קבע בית המשפט העליון הדברים הבאים, לענין תכליתו של סעיף 74:

"התכלית היא שמירה על זכותו של נאשם למשפט הוגן, והמבחן המגשים תכלית זאת

הוא מבחן הנגיעה של החומר לאישום. לשון אחר, כל חומר הנוגע לאישום הוא "חומר חקירה" שהנאשם זכאי לעיין בו. ולא רק נגיעה ישירה או וודאית. לאור החשיבות הרבה הנודעת לזכותו של נאשם למשפט הוגן, די בנגיעה עקיפה ואף מסופקת כדי להפוך את החומר ל"חומר חקירה", ובלבד שקיים יסוד של ממש להשערה או לתקווה של הנאשם כי החומר אכן ישפיע על בירור האישום נגדו.

23. בנוסף ראה בג"צ 233/85 אלהזייל נ. מדינת ישראל [6.11.85] שם נאמר:

"...אין לפרש את המונח "חומר חקירה" שבסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, פרוש דווקני ומצמצם, המגביל את תחולת הסעיף לחומר הראיות המתייחס אך ורק במישרין למעשה העבירה של הנאשם. "חומר חקירה", במובן ההוראה האמורה, גם ראיות השייכות באופן הגיוני לפריפריה של האישום במשמע."

24. בהמשך ממשיך בית המשפט ומדגיש בעניין אלהזייל לעיל, כי גם אין להפליג למרחקים ולכלול ראיות שהרלוונטיות שלהם לתביעה הפלילית הנדונה היא רחוקה ושולית.

25. בעניינו ביחס לתיק החקירה המבוקש, לאחר שעיינתי בתיק החקירה עולה כי חומר החקירה המצוי בתיק קשור באופן ישיר לאישום המיוחס למבקש, שכן מדובר בתלונה שהוגשה על ידי אחות הנאשם כנגד המתלונן בגין איומיו לכאורה כלפיה ובאופן עקיף כלפי המבקש לנוכח היותו סוכן משטרת. הגם הכחשתו של המתלונן ביחס לכך וסירובה של האחות לבצע עימות עם המתלונן ועל אף שמדובר בתלונה שהוגשה כשנה עובר למועד ביצוע העבירות על ידי המבקש, אני סבור שיש להיעתר באופן חלקי לבקשת ב"כ המבקש ולהעביר לעיונו הודעת אחות המבקש (הגב' רחלי חוטה) מיום 29.8.17 שעה: 13:41. בנוסף מאשר להעביר לעיונו של המבקש גם סיכום תיק החקירה האמור והסיבה בגינה לא הוגש כתב אישום נגד המתלונן.

26. ביחס להסכם ההפעלה ולתיעודו החזותי, ב"כ המבקש טען כי במעמד החתימה על ההסכם התחייבה המשיבה לבטל מאסר מותנה עליו נדון המבקש בתיק פלילי 15-05-34544. לאחר שעיינתי בהסכם ההפעלה וצפיתי בתיעוד החזותי, סבור אני כי יש לדחות בקשת ב"כ המבקש ביחס למבוקש, מהטעם שההסכם והתיעוד החזותי אינם מכילים ההתחייבות האמורה. מעבר לצורך ראוי להדגיש, כי ספק בעיני אם המשיבה, או מי מטעמה, הוציא תחת ידו הבטחה לבטל מאסר מותנה שהושת על הנאשם על ידי בית המשפט. והרי ברי, כי אין למשיבה כל סמכות לעשות כן, ומתוך שכך נדמה כי לא הייתה יכולה להבטיח למבקש האמור. עמדה זו מתחזקת נוכח העובדה שאין בהסכם כל אישוש לטענה זו.

27. ביחס לרישומי הפלילי של המתלונן, בתי המשפט התלבטו רבות בשאלה, האם יש לראות במרשם פלילי של מתלוננים כ"חומר חקירה" לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, עד שנפסקה הלכת בניזרי, אשר הכריעה בסוגיה זו וקבעה האיזון הראוי בין הזכות למשפט הוגן לבין הזכות לפרטיותם של עדים.

28. בהלכת בניזרי, בש"פ 5881/06 בניזרי נ' מדינת ישראל, נקבע, כי בדיון בבקשה לעיין ברישום פלילי של עד יאזן בית המשפט בין זכויותיו של העד לבין זכויות הנאשם, ולא יורה על מסירת הרישום הפלילי באופן אוטומטי, אלא לאחר שקבע כי יש במידע רלבנטיות להערכת אמינות העד.

29. העובדה שמדובר בעד מרכזי שעליו מתבסס האישום היא בעלת משקל לבחינת הרלבנטיות של המרשם הפלילי של העד, אך היא אינה תנאי מספיק. על מנת לעמוד במבחן הרלבנטיות ולהצדיק פגיעה בזכות

לפרטיות של העד ובאינטרס הציבורי למניעת הרתעת עדים ממסירת עדות, נדרש "דבר מה נוסף", אינדיקציה לכך שיש במרשם הפלילי של העד פוטנציאל ממשי קונקרטי לתרום להגנת הנאשם. עצם קיום מרשם פלילי אין די בו כדי לעבור מבחן הרלבנטיות.

30. האפשרות התאורטית למצוא במרשם הפלילי סיוע להגנת הנאשם ללא כל אינדיקציה קונקרטית, אין די בה כדי להצדיק לראות במרשם הפלילי של העד משום "חומר חקירה". תקווה ספקולטיבית של ההגנה שמא יימצא בפסקי הדין הנזכרים במרשם הפלילי מידע העשוי לסייע בהגנת הנאשם, אינה מצדיקה פגיעה בזכויות עדים, והיא בגדר מה שכונה על ידי בית המשפט בעניין אלהוזייל "מסע דייג", שאינו מצדיק הכרה במרשם הפלילי של העד כ"חומר חקירה".

31. אכן, המגמה בפסיקת היא לפרש באופן רחב המונח "חומר חקירה", אך נפסק גם כי אין להרחיב מונח זה "לראיות שחשיבותן ונגיעתן לאישום הפלילי היא שולית ורחוקה מדי" (בש"פ 7990/14 **מקון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (29.12.2014); בש"פ 600/15 **הירשמן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (1.2.2015)).

32. יתרה מכך, בהתאם לכתב האישום השמיע הנאשם איומיו כנגד הנאשם גם בפני השוטרים שהגיעו למקום, כך שאין המדובר במקרה בו קיימת גרסת מתלונן אל מול גרסת המבקש בלבד. משכך, אין ברישום הפלילי המבוקש כדי לסייע למבקש בהגנתו. ייתכן שאילו לא היו אלה פני הדברים, היה בית המשפט מעניק אפשרות חלקית לעיין ברישומי הפלילי של המתלונן.

ברם, נוכח האמור והצורך להגן על פרטיות המתלונן בנסיבות אלו, והעובדה שבית המשפט אינו מתרשם כי הדבר יסייע למבקש בהגנתו, בקשת המבקש לעיין ברישומי הפלילי של המתלונן נדחתה.

33. ביחס לבקשה המבקש לפירוט לקבלת פירוט כל הפעולות והאמצעים בהם נקטה המשיבה בכדי לשמור על שלום המבקש ובטחונו, מוצא אני לדחותה ראשית מהטעם שהמבקש ידע הסיכונים הכרוכים בהפעלתו כסוכן, ושנית משום שההסכם אינו כולל התחייבות להגן על המבקש ולדאוג לשלומם וביטחונם.

34. סוף דבר, בכפוף להיתר שניתן בסעיף 25 לעיל, אני דוחה הבקשה.

זכות ערר כחוק.

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשפ"א, 27 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.